

[Erik B. Smith]

Betænkningen kritiserede også erhvervsvevurderingen, kaldte den usikker og pegede på, at den resterhvervsvevne, som denne vurdering bygger på, er meget svær at udnytte i praksis. Endelig konkluderede man, at det ærlig talt ikke er så vigtigt med årsagerne som med virkningerne af en varig erhvervsvennedsættelse.

Man lagde op til en total omlægning af systemet, og det er da heller ingen hemmelighed, at socialdemokratiet i regeringsposition har været noget længe om at komme med et udspil, og det skal beklages, at man ikke nåede det.

Nu har regeringen fremsat sit forslag, og jeg vil gerne sige med det samme, at der er tale om en forenkling på området. Der er i alt fald også for nogle grupper tale om en forbedring, men man opretholder en erhvervsvevurdering med den samme graduering, som vi kender i dag, med dens ulemper.

Man fastslår i øvrigt til vor store overraskelse, at udgangspunktet for førtidspension og alderspension skal være på samme niveau. Vi troede, at der i folketinget var nogenlunde enighed om, at førtidspensionisten har et større behov for en noget højere pension end alderspensionisten. Vi undrer os lidt over, at der ikke i højere grad, end tilfældet er, er overvejelser om revalideringsmulighederne, specielt når jeg tænker på den såkaldte behovsbestemte pension, som man foreslår for aldersgruppen 55-67 år, og hvor niveauet er folkepensionens grundbeløb, og hvor man går ind i en samlet vurdering af forsørgelsessituationen for den pågældende, det vil sige, at er der en ægtefælle, der kan forsørge, må det blive resultatet.

Denne aldersgrænse, 55-67 år, synes vi må sammenholdes med de undersøgelser, der er på området, og der forelå faktisk en undersøgelse på et tidspunkt, hvor vi havde fuld beskæftigelse, der viste, at den gruppe, som vi her må forvente at specielt dette tilbud retter sig imod, allerede i 40-50 års alderen havde betydelige beskæftigelsesproblemer. Vi ved også, at ved stigende alder er der stigende risiko for mislykket revalidering. Det er faktisk heller ikke overraskende - selv om det er beskæmmende at erkende det - at over 50 år i alder gør det uhyre vanskeligt at gennemføre et heldigt revalideringsforsøg.

Når jeg nævner det, er det selvfølgelig, fordi jeg mener, at hvis der overhovedet skal være nogen aldersgrænse, skal den ikke være på 55 år. Den er bestemt sat for højt. Vi synes heller ikke, at det er rimeligt, at den gruppe, der i dag er omfattet af enkepensionsreglerne, som ville være berettiget til enkepension, og som har et behov for den, vil falde ud for så vidt angår både de 45-årige med 2 børn under 18 og de 50-årige.

Niveauet - altså mellemste og højeste invalidepension - kan vi efter sagens natur ikke have nogen kritik af. Det ligger helt op ad vores eget, men vi synes altså ærlig talt, at folkepensionsniveauet for laveste invalidepension og for behovspensionen er en tand for lavt. Nu var ministeren så flink at citere fra B 33's behandling i salen i forrige samling. Jeg skal være lige så flink og lade være med at citere, hvad det konservative folkepartis ordfører ved den lejlighed sagde fra talerstolen.

Om ægtefælleindkomsten skal smitte af eller ikke smitte af? Ja, vi har baseret vores forslag på, at det skal den ikke. Det hænger selvfølgelig sammen med de store vanskeligheder, der er forbundet med, om det skal være, fordi man er gift eller ikke gift, altså med en belønning af dem, der faktisk lever sammen uden ægteskab. Problemerne med dyneløfteri, og hvad der i øvrigt måtte være, er selvfølgelig noget, man bør kunne diskutere nærmere, men udgangspunktet for os er - man kan sige, at vi giver op - at vi satser på det enkelte individ og dets egen situation.

Over for regeringens lovforslag har vi vores eget forslag, som jeg skal henvise til. Jeg vil dog alligevel gøre nogle bemærkninger om forslaget, fordi det er rigtigt, at det indeholder mange elementer fælles med regeringens. Det er i det store hele de samme love, vi tænker ophævet. Tildelingskriteriet for så vidt angår mellemste og højeste pension er også det samme. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at socialdemokratiet har en interesse i at bevare det. Vi ønsker at bevare interessen for at påvise sammenhæng mellem arbejdsskader, nedslidning, usundt arbejdsmiljø osv. og så konsekvensen vedrørende en invalidepension. Det kan vi gøre gennem bevarelsen af mellemste og højeste invalidepension.

Derudover har vi tænkt os at supplere med et behovskriterium. Det er heller ingen